

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računano se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na nove naročbe, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . gld. 13.— | Četrt leta . . . gld. 3-30
Pol leta . . . „ 6-50 | Jeden mesec . . . „ 1-10
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

z pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . gld. 15.— | Četrt leta . . . gld. 4.—
Pol leta . . . „ 8.— | Jeden mesec . . . „ 1-40

Naročnje se lahko s vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne ohranimo na dotično naročilo.

Upravnništvo „Slovenskega Naroda“.

A b r a m.

II.

Bolj nego odstranjenje Abramovo nas je neprijetno zadelo imenovanje njegovega naslednika. Ta naslednik in njega ime pričujeta dovolj, da je grof Gleispach hotel v istini početi politično dejanje, odstranivši dvornega svetnika Abrama, in da je hotel s tem dejanjem, poklicavši v ministerstvo višjega državnega pravdnika Grčarja, pokazati železno svojo roko nasproti slovenskemu narodu.

Ime Gerčar je v Slovencih, posebno pri nas na Kranjskem, jako malo priljubljeno. Že oče — Bog mu daj večni mir in pokoj! — bil je strasten sovražnik slovenskega naroda, kot preiskalni sodnik vodil je preiskave nekako tako — kje dobimo hitro primero? — recimo nekako tako, kakor jih je vodil general Graham Claverhouse, če je padel njegovim dragoncem v pest kak nesrečni kovenantar! Rojen v trdi kmetski slovenski koči, ni mogel čuti niti jedne slovenske besedice, in če je kdo pri razpravah, koje je vodil kot predsednik deželnemu sodišču v Ljubljani, zagovarjal slovensko, tresel se je stari Gerčar kar od jeze. Ničesar nečemo za njim v grob metati, ali to smemo izustiti, da je bil renegat naj-fanatičnejše vrste

V takih tradicijah izgojen je prej kot ne tudi mladi Gerčar, ki je sedaj poklican v justično ministerstvo in sicer na mesto gospoda dvornega svetnika Abrama. Gospod Gerčar ali, kakor se je začel oče pisati, gospod Gertscher, je podedoval vse lastnosti svojega roditelja. Skoraj bi rekli, da je genijalen jurist; v njem pa tiči silno častihlepje, koje ga sili k neumorni delavnosti. Kar je resnica je resnica: ali sin podedoval je za svojim očetom tudi strastno in fanatično antipatijo proti slovenskemu narodu, dasi se je rodil iz njegove srede. Ko je bil še apelni svetnik v Ljubljani, moril je to svojo strast. Bil je takrat še jako mlad, a že je bil napravil karijero, ki je sicer posledica njegovih talentov, ki pa je pri nas vender izvenredna in jako redka. Upali smo, da bode mladi apelni svetnik ostal jedino le v svojem delokrogu in da ne bode kalil bistrega svojega duha z nesrečno politiko. Komaj pa je bil imenovan okrožnemu sodišču predsednikom, je takoj odkril nemškimi Celjanom nemško svojo dušo.

Nam vsem še zveni po ušesih Gerčarjev govor, kojega je radi celjske slovenske gimnazije govoril pri svojem odhodu na mesto višjega državnega pravdnika. Nikdo ne more tajiti, da ni bil to političen govor, ki ni delal časti objektivnemu sodniku! Sodnik nikjer ni poklican, da bi se s svojega kuru-

ličnega sedeža vtikal v pereča dnevna vprašanja, ter razvnete strasti še bolj razvneval. Gosp. Gerčar pa je s svojim govorom storil to, in olje je vlival v ogenj, ki je takrat plamtel okrog najbolj perečega dnevnega, političnega vprašanja! In če grof Gleispach tega ne ve; v justičnem ministerstvu nahajajo se akti, s kojih bode razvidel, da je le to ministerstvo omenjeni govor gospoda Gerčarja ravno tako obsojalo, kakor ga obsojamo mi dandanes, in razvidel bode tudi, da je ravno tisto ministerstvo, v koje je sedaj tržaški višji državni pravdnik poklican, svoje dni tega gospoda pozvalo, da naj se opraviči radi hujskajočega svojega celjskega govora! Z jedno besedo gospod dr. Adalbert Gerischer je sodnik, ki ga obdaja nekaj politični odsev, in vzlic njegovi izredni pravniški nadarjenosti in neutrudljivi osobni pridnosti bode povedano: da v Avstriji, kjer živi toliko narodov, ni želeli, da bi se taki sodniki klicali v justično ministerstvo in še celo na tako eksponirana mesta, kakor je bilo ono dvornega svetnika Abrama!

Kar se je zgodilo, se je zgodilo! Mi Gertscherjevega imenovanja nikakor nečemo na široko kritikovati. Da je minister poklical Gertscherja k najvišjemu sodnemu dvoru, dajali bi bili g. grču hvalo za to, ker bi bil s tem pomnožil število tistih dvornih svetnikov, ki so v jeziku in pisavi večji slovensčini. Tam bi bil Gertscher popolnoma na svojem mestu! Tam pa, kamor je sedaj imenovan, ne more ugajati našemu narodu, ker le tu svojih tradicij zatajiti ne sme. Udarec pa je to imenovanje tudi za naše državne poslance. Grof Gleispach ni prikrival, da Abrama ne ljubi, češ, da ga je politika prinesla v justično ministerstvo. A vzlic temu imenoval je na Abramovo mesto — politično prononsiranega sodnika. S tem naši poslanci ne morejo biti zadovoljni in to tem manj, ker je bil Abram odstranjen malo dni potem, ko je ministerstvo tudi slovenske glasove prav zelo potrebovalo za sladkorno eksportno premijo!

Počakajmo torej, kako pojasnilo naša jesen prinese!

Klerikalni shod v Št. Petru pri Gorici razgnan.

V Gorici, 29. junija.

(Konec.)

Gosp. Perozzi je moral večkrat čakati, da se je polegel vihar; smehlja je opazoval častite gospode, kako so skakali in kričali, kaplan Knavs je pa dal večkrat znamenje svojim vernim. Jeden Šempeterc se je zelo drl z ugovarjanjem. Tri priče so slišale, ko je vzpodbujal tovariše: le dajmo; čim bolj bomo upili, toliko več bomo pili. — Nekateri nasprotni mizarji iz Solkana so nevede klasične priče za marsikaj, evo: Trdili so, da Šempeterci, kar jih je bilo poleg, so bili vsi podkupljeni in opiti. (Vsi gotovo ne! Uredn.) Ali — ti ljudje so kričali in pomagali Mahničevi družbi razsajati. Zopet drugi Solkanec je pripovedoval, da so videli celo s koli oborožene ljudi; dostavil je tudi, da prav močno je razsajal nekdo, ki je imel beli trak (menda „Hosenbandorden“). Op. stavca! okoli roke. Ta je bil reditelj! Kako lepo je bilo poskrbljeno za red! Sploh so bili reditelji naj-hujši razsajajoči potem, ko je bil voljen dr. Rojic za predsednika. Jeden je učil svoje sosede: „Veste, živio smeta kričati le takrat, kadar bo govoril naš predsednik (Jakonič) in pa tisti iz Ljubljane.“

Ko je naznanil predsednik dr. Rojic drugega

govornika g. J. Mozetiča iz Prvačine, nastal je zopet škandal. Jeden duhovnik je zakričal: „Aha, Sokol, saj se poznamo!“ Krekovi tovariši iz Ljubljane so pa obhodili predsednikovo mizo in delali opazke, ki so bile tako neumne kakor impertinentne. Kakor besni so skakali okoli predsednika in hoteli prisiliti, da bi dal besedo — Gostinčarju. Smešne figure! Njega bi ljudje gotovo vrgli dol z govornice, kajti sramotno bi bilo za goriške Slovence, da bi taki ljudje razkladali tu svojo modrost. Predsednik je dvakrat odpravil od sebe jednega sitneža.

Gosp. Mozetič je po veliki težavi dokončal te-le besede:

„Prav lepo je govoril gospod Perozzi, gotovo iz srca vsega zavednega naroda na Vipavskem. Zares, stavljena resolucija je prav umestna, da, celo potrebna! Mi že imamo v svoji narodni organizaciji vse, česar potrebujemo, kakor je krasno govoril g. Perozzi. Nam ni treba šele kovati novih načrtov, ker že imamo cel program; ni treba iskati novih voditeljev, ker jih že imamo in smo le srečni, da jih imamo takih in toliko! Gospod Perozzi nečesa ni omenil, kar je za nas Vipavce velikanske važnosti. Kdo se ne spominja shodov pri Rebku v Šempasu, v Dornbergu, v Biljah. Kdo ne ve, kako vroče smo takrat prosili železnice. In glejte, zdaj je takorekoč že imamo, ker denar je dovoljen, načrti so odobreni. Javno pa se lahko govori, da ta železnica je izključno zasluga naših vrlih poslancev. In še zadnji hip sta nam poslanci Coronini in Gregorič izposlovala 100.000 gld., da jih ne bo treba dati nam, ampak jih da država. In teh voditeljev se bomo držali Vipavci tudi zana-prej! S tem podpiram stavljeno resolucijo. Živili naši voditelji!“

Pri tretjem govorniku g. Karlu Prinčiču, posestniku iz Brd, je škandal prispel do vrhunca. Naglašal je, da bi bilo za nas goriške Slovence dovolj žalostno, ako bi se šele danes razgovarjali o krščansko-socijalnih načrtih. Tudi govornikov iz Ljubljane ne potrebujemo. (Ljubljanske korifeje so kar zdijvale. Nastal je strašen šum in vrstilo se je kontroverze z govornikom, ki je dobro odgovarjal. V Mahniča, ki se je drl na svojem sedežu, je pokazal z roko in mu zaklical: Nikdar ne bode te poslanec! Viharno odobravanje, — upor na drugi strani. — Vladin komisar je hotel shod že zaključiti.) Govornika poslanec Grča in urednik Gabrček sta se odpovedala besedi. G. Štefan Makuc je predlagal konec debate, kar je bilo tudi vzprejeto. Ali s tem je bila dosežena tudi kulminacija škandala. Najbolj so se drli Ljubljančanje (izvzemši Kreka), nekaj duhovnikov, reditelji, nekaj mežnarjev in drugih podrepnic. Več na seveda ni molčala — in vladin zastopnik je shod razpustil. Na to so sklicali svoje ljudi v sobo bralnega društva; tam so govorili dr. Krek in menda še nekateri drugi Ljubljančanje, ki so jo pa še isti večer pobrisali menda v Trst.

V ponedeljek je bil dr. Krek v Solkanu, kjer je maševal in pridigal, popoldne pa so bili sklicani mizarji v jedno sobo Mozetičeve gostilne, kateri shod ni odgovarjal postavnim določbam. Govoril je dr. Krek, menda o zadrugah in posebe o mizarski zadrugi solkanski (Kaj vse zna ta gospod!), ki se ustanovlja. Zbranih je bilo kakih 20 do 25 domačinov pod vodstvom vaškega kaplana. V sobo so pustili le tiste, ki so bili ljubi aranžerju, akoravno ni bil shod sklican na podlagi § 2. d. z. ali s pozivnicami na ime. Tako niso pu-

stili v sobo niti dornberškega podžupana Perozija niti urednika Gabrščka, ker so se bali, da bi ne utegnil o zadrugi povedati več nego vsi ostali skupaj, kajti če se zadruga res osnuje in bo potrebovala te in one denarne in moralne podpore, tedaj se zadruga ne bo obračala na — dra. Kreka v Ljubljano. To naj si obkanci zapomnijo, kajti zdaj so šli na limanice ljudem, ki svet le sleparijo z lepimi frazami! Urednika Gabrščka so prav surovo iztisnili iz dvorane in jeden rogoviležev ga je počastil s psovko, kakeršne se rabijo le v najnižji družbi. Vaški kaplan je sicer posredoval, naj se odstrani Gabršček na lep način, a vzlic temu je moral slišati grenčico, da je vse tako surovo počenjanje le sad njegovih nauk. O tej reči se bode še drugod govorilo. Za danes — punktum!

V Ljubljani, 1. julija.

Trutnovsko okrožno sodišče. Trutnovski mestni zastop je sklenil, da poskrbi poslopje za okrožno sodišče. Hkratu je pa tudi neko resolucijo sklenil, da naj bode novo okrožno sodišče čisto nemško. Obrnil se je tudi do drugih občinskih zastopov, da sklepajo take resolucije. Nikakor pa mestni zastop ni sklenil, da poslopja drugače ne preskrbi, da bode sodišče nemško. Njegova resolucija je le želja. Če se vlada ne uda v njegovo željo, se pa mestni očetje zadovoljijo tudi z dvojezičnim okrožnim sodiščem.

Bukovinske razmere. V tej deželi vladajo Nemci, dasi so v manjšini v deželi, ker Rimuni, Poljaki in Rusini niso jedini. „Nowa Reforma“ svetuje nemškimi narodnostim, naj se združijo in naredo konec nemškemu gospodstvu. Ker se Rimuni, Rusini in Poljaki pripravljajo mej sabo, pa vladajo Nemci. Za deželnega predsednika se v Bukovino pošlje kak izslužen uradnik z Danaja. Ko je na Danaju izrabil svoje sile, pojde v Bukovino počivat. Bukovina ima nemško vsenčistično in nemščina je prav za prav deželni uradni jezik, dasi Nemci v Bukovini nimajo najmanjše pravice do prvenstva.

Povišanje častniških plač. V vojnem ministerstvu se delajo priprave za povišanje častniških plač. Tudi se je vojno ministerstvo že pogajalo z obojestranskima finančnima ministroma. Kakor hitro se povišajo plače uradnikom, se bode pa državnemu zboru predložil načrt zakona o povišanju častniških plač. Zaradi tega pa vlada zahteva pred povišanjem plač državnim uradnikom več novih davkov, kar jih je za to povišanje treba. Zagotoviti si hoče, da jej za povišanje častniških plač ne bi trebalo zahtevati novih davkov, da se torej stvar hitreje in lažje izvrši. Povišale se bodo častnikom plače za toliko, da bodo jednake s plačami državnih uradnikov. Seveda ko bo šlo za vojaštvo, ne bode polovica toliko težav, ko za civilne uradnike.

Zlata veljava. Bili smo že blizu tega, da se upelje zlata veljava v Avstriji. Ažija, katero je imelo zlato, je že bila zgnila in papirnati avstrijski denar je imel jednako vrednost z zlatom. Bilo se je pripeljalo iz drugih delov sveta mnogo zlata in je vsled tega bila pala cena. Da je avstro-ogerska banka v pravem času nakupila zlata, pa bi se lahko upeljala dejanski zlata veljava. Banka je pa storila drugače. Kupila je zlata za 9 milijonov goldinarjev v Londonu, pa le v menicah. Vsled tega se je podražilo zlato, a banka od menic dobiva obresti v korist njenih delničarjev, ažijo imamo zopet in uvedenje zlate veljave se je zopet za dolgo odložilo. Banka uporablja predprave, ki jih ima, le v prid svojih delničarjev, ne pa v prid države.

Gibanje na Turškem. Stranka Mladoturkov se poslednji čas jako pridno giblje. Obrnila se je do sultana, da naj upelje reforma v turški državi. Sultan pa o reformah noče ničesa slišati. Gibanje mej Turki ga pa vendar straši in je ukazal, da se naj sestavi njegova telesna straža iz samih Kurdov. Kurdi so najzvestejši podložniki sultanovi. Ta roparski rod dobro ve, da bi mu vsake premembe v Turčiji škodovale.

Prememba v pruskem ministerstvu. Odstopil je pruski trgovski minister Berlepsch. Mož se je jako potegoval za socialne reforme in so ga zaradi tega sovražili vsi kapitalisti, tovarnarji in veleposestniki. Tudi cesar in državni kancelar knez Hohenlohe sta se mu upirala. Sprevidel je vsled tega, da svojih namer ne bode izvršiti mogel in je rajši odstopil.

Volitev predsednika v Zedinjenih državah. Dne 4. novembra bode volitev volilnih mož za volitev predsednika v Zedinjenih držav. Tedaj se bode

dejanjsko že odločilo, kdo bode republiku predsednik. Republikanci se nadejajo, da bo zmagal Mac Kienley, ki je za zlato veljavo in povišanje carin. Če bode Mac Kienley voljen, bode to kmalu čutila evropska industrija, ker se zopet zapre pot v Zedinjene države njenim izdelkom. Sicer pa vsi republikanci niso za Mac Kienleya. Države, ki imajo srebrne rudnike, bodo glasovale proti njemu. Zato pa izid volitev še ni povse gotov, in je še vedno mogoče, da pozebe. Tudi za visoke varstvene carine ni vsa Amerika navdušena. Južne, pred vsem poljedelske države se odločno proti njim. Zato bode pa letos huda volilna borba in se še do volitev utegne marsikaj zasukati.

Dopisi.

Iz Loškega potoka, 29. junija. Dasi živimo v zapuščenem in oddaljenem kraju, vendar napreduje naš narod v vsakem oziru vrlo dobro, ker ni zaspan. V političnih in v gospodarskih rečeh se je že pokazal kot trdnega in neomahljivega korenjaka, kar se o marsikaterih drugih občinah ne more trditi. Tako se je leta 1886 ustanovila v Loškem potoku podružnica družbe sv. Cirila in Metodaja, katere ima lepo število udov in lepe dohodke. Pred dvema letoma ustanovila se je tu prepotrebna kmetijska podružnica, katere v resnici jako lepo napreduje. Letošnje leto v začetku meseca januarja ustanovila se je tudi posojilnica, katere nam obeta obilnega sadu. Mislim, da se ne motim, ako rečem, da se ima povprečno do danes že osemnaštirideset tisoč goldinarjev prometa. Iz tega se razvidi, kako lepo da stvar razvita. Pred par meseci ustanovilo se je tudi gasilno društvo, katero je bilo prepotrebno za naš kraj, in v kratkem želimo ustanoviti si tudi bralno društvo, katero bode našemu zavednemu ljudstvu mnogo koristilo. Le nekaj še vedno pogrešamo Potočani, in to je naša nova okrajna cesta, zveza s Hribom in Sodraščico, katero cesto že 1½ leta delajo, a še vedno ni zgotovljena. Ako pojde stvar tako počasi, kakor zdaj, in ako bode delalo po 5 ali 6 delavcev, kjer bi imelo 50 do 60 ljudi za več tednov dela, tako cesta še poldrugo leto ne bode zgotovljena. Morda utegne kdo misliti, da so tega krivi gg. podjetniki. To pa ni istina, ker ti gospodje se še preveč trudijo, pač pa se cestno načelnštvo vse premalo briga za izvršitev te ceste. Podjetniki morajo izgotoviti cesto v dobi 18 mesecev po tem, ko se jim izroče odkupljene posamezne parcele. Dotične parcele pa še do danes niso odkupljene in tako znajo še leta preteči, predno se vsa stvar v red spravi. Gospod cestni načelnik dal je bil neko nedeljo meseca aprila 1894. l. pred cerkvijo razglasiti, naj se posestniki onih parcel, čez katere bode tekla nova cesta, gotovo zglasé na dan 14. aprila ob 9. uri dop. v občinski pivarni, da vsaki pove svoje mnenje, odstopi-li svoj svet za odmerjeno mu ceno ali ne in da ugovarja, ako mu se kaj po volji ne zdi. Dne 14. aprila 1894. l. prišlo je več posestnikov v obč. pisarno. Nekateri so ugovarjali temu in onemu kar se je vse v zapisnik zapisalo ljudem pa obljubilo, da se bode gledalo na to, da se izrečenim željam vstreže kolikor le mogoče. Storjenih obljub se ni nobena izpolnila, nekateri trde, da je cestni načelnik vse pozabil, drugi pravijo, da se je zapisnik z dne 14. aprila 1894. l. celo zgubil.

Potoški rodoljub.

Kako naj se organizujejo slovenski kolesarji?

I.

Človeku je prirojeno, da se najraje druži in najraje oklepa njemu sorodnih značajev. Kadar se najdeta prijatelja enakih nazorov, tedaj jima srce bije gorkeje, in ideali, ki so bili zakopani leta in leta v najglobljejši notranjosti njiju duš, razodejajo se v gostobesednih pomenkih. Zares, veliko pogumnejši je vsakdo, če ve, da tudi njegovi sorodniki odobravajo njegove nazore, in da ne stoji osamljen s svojimi idejami.

To svojstvo človeške narave jelo je ljudi družiti v tesnejše vezi, ki jih trde in krepe bolj, kakor bi bilo posamezniku mogoče. Od nekdanj zatorej opazujemo v zgodovini nastajati razna društva, zaveze, lige itd. Da so največkrat take vezi dovedle človeka do njegovega namena, mi nihče ne bo oporekal. Resnica pa je, da mnogo takih načrtov ni imelo zaželenega uspeha, ideja je hiralala vsled slabe organizacije.

Glavna točka pri ustanovitvi kake zveze je torej dobra, koristna podlaga. Ako društvo nima jasno izražene programa, potem tudi napredovalo ne bode, in žrtve, koje udje pokladajo na korist društva, ne bodo imele zaželenega uspeha.

Zdi se mi primerno, pri ustanovitvi zaveze slovenskih kolesarjev posebno opozoriti na gorjenje besede.

Po Slovenskem se že nekaj let sem družijo kolesarji v razne skupine, ki pa so več ali manj krajevnega pomena. Dotična društva so se ustanovila bolj zato, ker je dandanes moda, da imajo „športsmeni“ svoja društva, ne pa, da bi koristila posameznim kolesarjem in povzdignila slovensko

ime. Žalostna resnica je, da je mnogim kolesarjem, hribolazcem in drugim več na tem, da nosijo svojo opravo in svoje znamenje, kakor pa da so drug drugemu v podporo in pomoč. Da taki gospodje ne poznajo pravega pomena društev, pritrdil mi bo vsak, kdor mirno opazuje tako društveno delovanje. Glavno pravilo nam bodi: ne pričnimo kake stvari radi tega, ker je vdomačena pri Nemcih, Francozih itd., temveč lotimo se dela radi tega, da koristimo sebi in slovenski stvari. Vsako podjetje, ki nima tega smotra, se bo izjalo vilo.

Vsako društvo pa potrebuje primerne števila udov. Skupina 10—15 udov kakega društva gotovo ne bo imponirala; če pa je društvo zastopano po 40, 100, 200 in več udih, tedaj zadobi skupna ideja moč, veljavo in spoštovanje pri ostalem občinstvu. Prav vsled tega pri mnogih podjetjih ni napredka, ker se dotična skupina omejuje na premajhno okrožje.

Jasno bo torej vsakemu, da slovenska kolesarska društva v posameznih krajih, na pr. v Ljubljani, Gorici, Trstu, Celju itd. ne bodo ničesar dosegla, če vseh ne bode družila ožja vez, ki daje celoti moč in veljavo. Kajti, mislim, da se posamezniki ne bodo zadovoljili samo s tem, da jim društvo snazi kolo, temveč skrbeli bodo, da kot skupina častno zastopajo slovensko kolesarstvo nasproti tujcem. Ker pa nas je v tem oziru malo, vražje malo, štejemo si v svojo prvo dolžnost ustanoviti tako društvo, oziramo zavezo, ki bo imponirala domačim in tujcem; kajti, če so celo Nemci v Avstriji več ali manj združeni v B. D. R. Ö., ker vedo, da jim je lažje v tako številnem društvu izdajati list, prirejati dirke itd., torej je to še večja dolžnost slovenskih kolesarjev zatreči neumni in oholi separatizem, ter združiti se v zavezi, ki bo častno zastopala vaš šport.

Da to dosežemo, naj priobčimo kratek načrt.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 1. julija.

— (Jezikovno vprašanje v parmanentnem odseku za novi sodni red.) Kakor znano, stavili so poslanci dr. Ferjančič in tovariši glede rabe posameznih deželnih jezikov pri sodiščih nastopni predlog: „Stranke in njihovi zastopniki se morajo v svojih pismenih vlogah ali ustnih navedbah posluževati jednega izmed deželnih jezikov in v tem jeziku mora tudi sodišče sestavljati vse vpise in rešitve in poslednje izdajati.“ O tem predlogu se je razpravljalo v parmanentnem odseku dne 16. junija 1896. Predlog je zagovarjal in utemeljeval v odseku posl. Višnikar, rekoč, da se z motivacijo g. predlagatelja sicer ne more povsem strinjati, ker je tudi prepričan, da se § 13. obč. s. r. z novim zakonom dne 1. avgusta 1895. ni razveljavil, kar sledi iz čl. I. odst. 2. vpeljavnega zakona in kar se je tudi v motivnem poročilu odseka izrecno in avtoritativno povdarjalo; vendar je vprašanje tako eminentne važnosti, da se ga vendar ne moremo molče izogniti. Predlog se opira na obstoječe zakone in se tem lažje sprejme, ker izreka samo že priznano načelo ter se ne dotika najbolj spornega vprašanja o notranjem poslovnem jeziku. Posebno Slovenci moramo zahtevati jasnega določila o uradnem jeziku v zakonu, ker imamo žalostne skušnje, kako se je glede jezika nam nasproti zakon tolmačil in se deloma še tolmači. Jezikovni prepri naj se odpravijo vsaj od sodišč in vsak sodnik naj natančno vé, kako mu je postopati v tem vprašanju, da se ne povrnejo zopet časi, kakor so bili osobito v letih 1870. do 1882, ko so nekateri hoteli celo odrekati dokazilno moč slovenskim listinam. Dotične razprave udeležili so se poslanci dr. Bärnreither, dr. Dyk, grof Pininski, dr. Schorn in dr. Nitsche in justični minister grof Gleispach. Vsi so priznavali potrebo urediti jezikovno vprašanje, a povdarjali, da tega sedaj ni mogoče, ako hočemo reformo o civilnem procesu sploh rešiti. Vsi odsekovi člani in justični minister pa so priznali, da se obstoječi zakoni in naredbe glede jezika z novim zakonom ne spreminjajo. Dr. Dyk izjavil je v imenu svoje stranke, da stoji Čehi strogo na stališču popolne ravnopravnosti češkega in nemškega jezika, da vsled tega stavljenega predloga ne morejo sprejeti. Nemškimi članom odseka pa je segel predlog predaleč, ker bi rabo deželnih jezikov radi omejili na okraje, kjer so v navadi (bezirksüblich). Po teh izjavah se je predlog z veliko večino zavrgel.

— (Imenovanje.) Davčna kontrolorja gg. Jos. Ferlič in Viktor Grabner sta imenovana davkarjema v IX. čin. razredu; davčna oficijala gg. Alojzij Podboj in Edvard Soklič ter davčni pristav g. Ant. Burger so imenovani davčnimi kontrolorji v X. čin. razreda; davčna kontrolorja gg. Val. Ažman in Karol Pirc ter davčni pri-

stavi gg. Ignacij Mahorčič, Rihard Bežek, Jos. Jerman, Alojzij Mušič, Edvard Šubic, Karol Exel in Ivan Klopčič so imenovani davčnimi oficijali v X. čin. razredu; davčni praktikantje gg. Ivan Ditrich, Gustav Kernc, Viktor Češnik, Jos. Vardjan, Jakob Milavec, Pavel Krašna, Ivan Oman in Valentin Gostiša ter upokojeni rač. podčastnik g. Jos. Franz so imenovani davčnimi pristavi v XI. čin. razredu.

— (Občni zbor zvezeslovenskih kolesarjev) vršil se je dne 29. t. m. v „Narodnem domu“. Telovadno društvo „Sokol“ prepustilo je v to svrbo galerijske prostore svoje telovadnice. Ob določeni uri zbralo se je lepo število tukajšnjih kolesarjev, katerim so se pridružili odposlanci tržaških in celjskih klubov. Zborovanju predsedoval je dosedanji predsednik dr. Dačko, kateri je zbrane kolesarje pozdravil ter jim na kratko razložil pomen zveze in njeno delovanje v preteklem letu. Ko so se odobrila poročila tajnika in blagajnika se je prestopilo k volitvi. Ker se je obče povdarjala potreba, da se glavni odbor izbere iz kluba slovenskih biciklistov „Ljubljana“, ker je le na ta način omogočeno odboru uspešno delovanje, razdelila so se vsa odborniška mesta ljubljanskim članom zveze. Voljeni so bili: predsednikom dr. Jos. Kušar, I. podpredsednikom Rudolf Vesel, II. podpredsednikom Ivan Gorup, tajnikom dr. Iv. Kokalj, njegovim namestnikom J. Barle, blagajnikom Rudolf Pehani, njegovim namestnikom Vojteh Widmayer, vodji J. Gombač, namestnikom Jos. Poklukar, odbornikom za Ljubljano Jos. Jakopič, odbornikom za Trst Vekoslav Grebenc, odbornikom za Celje dr. Fran Mayer. O nadalnji točki: „Amateurstvo in profesionalizem“ uvela se je živahna debata. Določitev stališča zveze in izdelovanje pravil za dirke prepustilo se je končno novemu odboru, kateri ima prihodnjemu občnemu zboru o tem poročati. Po rešitvi nekaterih posameznih predlogov zaključilo se je v poznej uri zborovanje. Popoludanskega izleta k „Alešu“ udeležilo se je večje število domačih, katerim se je pridružila tudi deputacija tržaških kolesarjev. Improvizovana domača godba, in dobri cviček „Aleša“ skrbeli so za zabavo in prijetno razvedrenje duhov. Kolesarji vračali so se potem v skupinah nezaj v mesto, kjer se je pričelo zborovanje. Število zvezi sedaj pripadajočih članov je sigurno zagotovilo, da se uvažuje pomen zveze in da se bode i nadalje krepko razvijala.

— (Ljubljanski „Sokol“) Proste vaje so zopet danes zvečer ob polu 9. uri v Sokolovi telovadnici v „Narodnem domu“. Za novo pristopivše je posebna vrsta, da dohitijo zamujeno.

— (Šenpeterska podružnica sv. Cirila in Metoda.) Iz zelo kranjskega in mikavnega vzporeda slavnostne veselice, katero priredita šenpeterska moška in ženska podružnica sv. Cirila in Metoda prihodnjo nedeljo, je razvidno, da se podružnična odbora ne bojita dela in truda, da na najstijajnejši način proslavijo praznik slovenskih blagovestnikov. Vzpored prihodili bodejo jutri.

— (Mestna hranilnica Ljubljanska. M.) Mesece junija l. 1886. uložilo je v mestno hranilnico ljubljansko 461 strank 179.249 gld. 30 kr., 493 strank pa uzdignilo 196.524 gld. 77 kr. V drugem četrtletju dovolilo se je 187 proricem posojil na zemljišča v znesku 131.810 gld.

— (Tujci v Ljubljani.) Mesece junija letos bilo je v tukajšnjih hotelih in gostilniških prenočiških 1549 tujcev, za 247 več nego v istem mesecu lanskega leta.

— (Nezgoda) V popolnilo pod tem zaglavjem včeraj priobčene notice glede otroka, katerega je Doberletov hlapec povozil pri redutnem poslopu, konstatujemo, da je gosp. Fr. Baraga, slikarski mojster, otroka sam rešil izpod koles in ga otel smrti.

— (Zdravstveno stanje v Ljubljani.) Teden izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske od 21. do 27. junija kaže, da je bilo novorojencev 9 (= 14‰), mrtvorojenec 1, umrlih 14 (= 22.88‰), mej njimi je umrl za ošpicami 1, za škrlatino 3, za vrtico 1, za jetiko 1, vsled nezgode 1, vsled samomora 1, za različnimi boleznimi 6. Za infekcijskimi boleznimi so oboleli, in sicer: za ošpicami 1, za škrlatino 1, za vrtico 7 oseb.

— (Iz Mokronoga) se nam piše: Naše bralno društvo zadela je bridka izguba. Prominul je danes v jutro ob polu starih po trimesečni mučni bolezni njegov vrli predsednik in ustanovitelj gosp. Viktor Rosina, c. kr. notar v Mokronogu. V najlepši moški dobi, štel je jedva 41 let, pretrgala mu je nit življenja neizprosna smrt. Rajnci je bil blaga duša, odkrito srce. On ni poznal postranskih potov. Bil je odkritosrden do skrajnosti, radi tega pa tudi neizprosen. Kakor vzgleden rodoljub bil je povsodi, kjer je bilo treba kaj žrtvovati v narodne svrhe. Zato ga bode mo pa tudi zelo, zelo pogrešali. Bralno društvo pa ga bode hranilo vedno v blagem spominu kakor svojega ustanovitelja in prvega predsednika.

— (Mestna hranilnica v Radovljici) V mesecu juniju 1896. je 51 strank uložilo 17.861 gld. 58 kr., 2 stranki sta uzdignili 400 gld., 1 stranki se je izplačalo posojilo 3000 gld. Stanje ulog 17.461 gld. 58 kr., denarni promet 34.006 gld. 56 kr.

— (Iz Železnikov) se nam piše: V nedeljo popoldne je gorelo pri nas; dve strehi sta bili v ognju. Nevarnost je bila i za sosedna poslopja precejšnja, ker so zvečine vsa z lesom krita. Da nam niso prihiteli na pomoč bližnji Selčani, ki so se pokazali jako spretne gasilce, bi se bilo težko posrečilo, ogenj ustaviti tako kmalu. Zmešnjava je bila velika, zlasti še zato, ker naši gasilci niso vajeni sukati se okoli brizgalne in ker je preveč — zapovedovalcev! Kakor lani, ko je gorela fužina, tako se je i letos pokazala potreba gasilnega društva v Železnikih. Že lani je nekdo se zavzemal za to stvar v „Sl. N.“, ali dosegel ni nič. Ali ga res ni moža v našem trgu, ki bi se postavil na čelo bodočemu gasilnemu društvu? Enerzi je in dobre volje je treba, pa se ustanovi društvo, ki bo imelo izurjeno moštvo! Ako starejši nočejo, naj se loté mlajše moči; denarno pomoč je dež. odbor itak dovolil. Kaj pa je s tem denarjem? Še jedno vprašanje: Kako dolgo bo še Ciril-Metodova podružnica v Železnikih brez načelnika?

— (Prostovoljno gasilno društvo v Begunjah) priredi dne 5. julija v prostorih gosp. I. Avsenika tombolo s presto zabavo in plesom. Začetek ob 4. uri popoldne. Čisti dohodek je namenjen v poplačilo gasilnega orodja.

— (Iz logaškega okraja.) Društvo učiteljev in šolskih prijateljev okraja logaškega bode imelo letošnji občni zbor 8. julija takoj po uradni konferenci v Dolenjem Logatcu z običajnim vspešnim. Nameravani izlet v Predjamo in sestanek s postojanskim učiteljskim društvom se je moral radi raznih neprilik za sedaj opustiti.

— (Veliki pevski koncert v Brežicah dne 15. avgusta t. l.) Do 29. junija t. l. so oglašila sodelovanje in udeležbo naslednja veleoslavna pevška društva oz. korporacije. Pevski zbor hrvatskega trgovskega društva „Merkur“ v Zagrebu, korporativno „Slovensko pevsko društvo v Celju“, korporativno, slavni kvartet „Ilirija“ v Ljubljani in slavno akademsko društvo „Slovenija“ na Danaju. Odbor „Sl. p. dr.“ v Ptujci prosi nadaljnjih prijav!

— (Podružnica sv. Cirila in Metoda v Ljutomeru) imela bo v nedeljo dne 5. julija t. l. svoj občni zbor v Narsinčih v gostilni g. Vavpotiča. Začetek ob 4. uri popoldne.

— (Ljudsko veselico) priredi društvo „Edinost“ v gaj „Paradeška“ v Vojniku na dan sv. Cirila in Metoda dne 5. julija t. l. Vzpored: 1) Ob 1/3. uri v prejem gostov in skupno koraknje na zabavišče; 2) Nastop celjskega, kobiljskega in vojniškega pevškega društva; 3) Telovadba „Celjskega Sokola“; 4) Razne zabave; 5) Ob 9. uri se začne velik umetniški ogenj. Sodeluje popolna maledolska godba. Začetek ob 3. uri popoldne. Vstop je prost. V slučaju neugodnega vremena se bo veselica vršila prihodnjo nedeljo.

— (Strahovit vihar) je divjal dne 26. t. m. v Laškem trgu. Deževalo je s tako silo, da je bil hipoma jeden del trga preplavljen, vmes pa je treskalo, da še nikoli tako. Komisijonalni ogled je izkazal, da je škoda za 16.000 gld.

— (Podpiralna zaloga slovenskih vseučilišnikov v Gradcu) se glasi oficijelno naslov tiste zaloge, katero so zložili in katero podpirajo izključno Slovenci. Svoj čas je bila na graškem vseučilišču za vse dijake skupna zaloga, katere se je pa pred mnogimi leti razdelila na nemško in na slovansko. Ker pa se razen Slovencev noben Slovan zanjo ni brigal, ker so zgolj slovenski prispevki pripomogli, da se je prvotna malenkostna glavica pomnožila na precejšnjo svoto največ po zaslugi prof. dra. Kreka se je udomačilo tudi ime „slovenska zaloga“. Po odstopu dra. Kreka se je iztaknilo, da je zaloga prav za prav „slovanska“ in rektor je začel neke situosti uganjati ter je sklical vse slovanske vseučilišnike na razgovor o tej stvari. Neslovenski vseučilišniki so na tem shodu izjavili, da se odpovedo vsem eventualnim svojim pravicam do te zaloge, ker so jo zložili zgolj Slovenci in na shodu navzočni slovanski akademiki so prosili, naj se dovoli razdelitev „slovanske zaloge“ v tem smislu, da se posebni slovanski zalogi izroči ves denar, kar so ga zložili Slovenci. Akad. senat je pa to prošnjo odbil in ker slovanski dijaki na rečenem shodu niso hoteli voliti v odbor zaloge svojih devet zastopnikov, je senat imenoval tri gospe, kateri zdaj zalogo upravljajo. Želeli je, da bi se naši poslanci zavzeli za stvar in pri našem ministerstvu izposlovali, da se od Slovencev zložen denar loči od slovanske zaloge.

— (Pačenje slovenskih imen.) Koroški Nemci so začeli počiti slovenska imena. Goro „Stol“ so prekrstili v „Hochstuhl“, občino „Slov. Šmihel“ so prekrstili v „Pokrče“, nemški pa zapisali „Poggersdorf“. Okrajni glavar Mac Nevin, kateremu je sicer toliko pri srci „čistost“ in „pravilna“ pisava imen, se nič ne meni za to počenje svojih somišljenikov.

— (Koroški deželni hipotekarni zavod) pričel je svoje delovanje 1. julija t. l. Zavod re

išče dobička, temveč ima namen, pod kolikor mo-goče ugodnimi pogoji dajati posojila na kmetije na Koroškem in bode povračila le samo v malih zneskih terjal.

— (Italijanski divjaki.) Prijatelj našega lista in član k. sl. b. „Ljubljana“ nam piše: Pretečeno nedeljo peljal sem se okoli 3. ure popoldne iz Solkana proti Gorici. Streljal pred Solkanom pride mi nasprot šest pobalinov — Lahonov, kateri so me sprejeli s psovkami, kakor „a basso gli scia-vi, porchi gli scia-voni“ itd. Ko sem bil oddaljen dobrih 15 korakov od njih, vsuje se kamenja ko toče za menoj in jeden me je prav občutno zadell v levo nogo, tako da skoraj nisem mogel pritiskati na stopalnico. Ker so le ti pobalini tekli za menoj, skočil sem raz kolo, ter se z revolverjem v roki v bran postavil. Dasiravno sem imel le „slepe“ pa-trone in sprožil tri strele, vender so zginitili ti po-balini, vidoč, da ne razumem take šale. Ker so mi pozneje športni kolegi v Gorici pripovedovali, da je okolica solkanska posebno za ptujce — Slovence zelo nevarna, svetoval bi, da si vsak, kdor se misli kedaj voziti po teh krajih, preskrbi orožje, ker si ni svest, da ga kdo ne napade.

* (Veliko čudo) se je zgodilo v Galiski, ka-tero vladajo v najlepšem soglasju in na veliko ko-rist svojih žepov šlahčiči in škofje. To čudo je to-liko, da se je brzojavno sporočilo vsem listom. Določna prekaristična brzojavka iz Lvova slove: „V Pilznu je bil pri volitvah v okrajni zastop prvič voljen tudi jeden kmet. Poljsko demokratičnega dru-štva tajnik Stabinski je bil na volišči aretiran in ga je okr. glavar prisilil, da je mesto takoj zapu-stil.“ Najbrž je Stabinski kriv, da je bil voljen tudi jeden kmet in tako provzročil šlahčičem, duhovnikom in judom veliko sramoto, da bodo morali s kmetom pri isti mizi sedeti.

* (Zopet ušel) D-set tednov je tega, kar je znani mejnarodni tat Papacosta ušel iz budim-peštanskega zapora. Zasedovali so ga več dni, na-posled pa ga ujeli v Csongradu. Včeraj popoldne je Papacosta iz istega zapora drugič ušel, to pot v družbi svojega sokrivca Periklesa Affendakisa, nekega dimnikarja Lazarja in krojača Scheiberja. Slednjega je straža ujela še na stopnicah, prvome-novani pa so srečno zbežali. Vsa budimpeštanska policija je na nogah, a doslej se ji ni posrečilo priti begunom na sled.

* (Nesreča v rudniku) V premogokopu v Pittstonu v Pennsylvaniji se je udril strop rova in zasul nad sto premogarjev. Vžlic neumoraemu de-lovanju še ni bilo moč priti do ponesrečencev in se je bali, da so bili ubiti ali pa so se že za-dušili.

* (Anarhisti na Španskem.) Na promenadi v Alarni pri Gibraltarju je neki redar našel dina-mitno bombo z gorečo užgalico. Na promenadi je bilo takrat na stotine ljudi, ker je tam sviral vo-jaska godba. Bomba je ležala pod klopjo, na kateri je sedelo več dam. Ko bi bila užgalica gorela le še jedno minuto, zgodila bi se bila grozna nesreča.

Darila:

Uredništvu našega lista so poslali: Za „Narodni dom“ v Ljubljani: Gg. urad-niki banke „Slavije“ v Ljubljani 2 kroni 60 vin. — G. Fr. Rojnik v Žalcu 7 kron, katere so darovali: Gdč. Sidi Kuček v Žalcu 1 K., g. Jos. Sirca, župan v Žalcu, g. Adalb. Geiss, trgovec v Žalcu, in pošiljatelj, vsak po 2 K. Skupaj 9 kron 60 vin. Živeli rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

Brzojavke.

Dunaj 1. julija. Uradni list prijavlja danes cesarski patent z dne 29. junija, s ka-terim se sklicuje dež. zbor kranjski na dan 6. julija.

Dunaj 1. julija. Cesar je potrdil od dež. zbora kranjskega vzprejeti zakon glede razdelitve občine Kostel na dve samostojni občini.

Dunaj 1. julija. „Fremdenblatt“ pri-javlja danes veleoficijozen članek, v katerem se z ozirom na levičarske izjave glede opozi-cije vladi pravi: če prestopi levica v opozi-cijo, vodila se bo državna uprava s pomočjo parlamentarne večine brez levice.

Dunaj 1. julija. Uradni list prijavlja imenovanje dvornega svetnika pri najvišjem so-dišči, dr. Kindingerja, predsednikom tržaškega višjega sodišča.

Dunaj 1. julija. Uradni list prijavlja danes naznanilo, da je cesar predvčerajšnjim umrlemu višjesodnemu predsedniku tržaškemu, Pecku, podelil veliki križec Franc-Jozefovega reda.

Atene 1. julija. Dve grški ladji, kateri sta peljali ustašem na Kreti orožje in municije sta zavzeli turško torpedovko.

Za prebivalce mest, uradnike itd. Proti težkemu prebavljenju in vsem nasledkom mnogega sedenja in napornega duševnega dela je upravnih neobhodno potrebno do-
mače zdravilo pristni „Moll-ov Seidlitz-prasek“, ker upliva
na prebavljenje trajno in uravnavalno ter ima olajševalen
in topilen učinek. Skatljica velja 1 gld. Po poštne-
m povzetju razpošilja to zdravilo vsak dan lekar A. MOLL, c in
kr. dvorni zalagatelj, na DUNAJI, Tuchlauben 9. V lekar-
nah na deželi je iz-eno zahtevati MOLL-ov prepatat, za-
znamovan z varnostno znamko in podpisom. 3 (1756-9)

Zahvala.

Povodom slavnosti blagoslovljenja sv. križa, ki ga je
velečenjena gospa M. Sebenikar izvolila zdaj postaviti v
trajen spomin na onem hribčku, kjer je vojaški kurat
gospod Jaklič daroval sv. mašo o priliki tu vršehih se
vojaških vaj; vršila se je ob jednom tudi šolska veselica s
petjem, deklamovanjem in na to je prebaga omenjena gospa
še pogostiti blagoizvolila do 200 šolskih otrok. Bog plačaj!

Krajni šolski svet na Rakeku
dné 26. junija 1896.

Iz uradnega lista.

Izvršne ali eksekutivne dražbe: Jožefa
Štembergerja posestvo v Vrbovem (v drugič) dne 3. ju-
lija v Ilirski Bistrici.

Posestvo vl. št. 37 in 38 v Iški vasi, cenjeno 600 gld.
(v drugič) dne 4. julija v Ljubljani.

Franceta Kosa posestvo v Čemšeniku in Luke Mla-
karja zemljišče v Lukovci oba (v drugič) dne 4. julija na
Brdu.

Umrli v Ljubljani:

30. junija: Marija Erzar, delavčeva vdova, 42 let,
Poljanski nasip št. 48, jetika.

V hiralnici:

28. junija: Marija Knez, kramarica, 60 let, mrtvud.

Meteorologično poročilo.

Junij	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempe- ratura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
30.	9. zvečer	737.1	17.5	sl. jvzh.	jasno	
1. jul.	7. jutraj	735.9	13.1	sl. ssvzhod.	slobo obl.	0.0
	2. popol.	733.5	18.5	sr. vzhod.	oblačno	

Srednja včerašnja temperatura 17.5°, za 1.6° pod
normalom

Dunajska borza.

dné 1. julija 1896.

Skupni državni dolg v notah	101	gld. 35	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	45	„
Avstrijska zlata renta	122	75	„
Avstrijska krona renta 4%	101	15	„
Ogerska zlata renta 4%	122	45	„
Ogerska krona renta 4%	99	05	„
Avstro-ogerske bančne delnice	956	—	„
Kreditne delnice	350	25	„
London vista	119	85	„
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	75	„
20 mark	11	75	„
20 frankov	9	51 1/2	„
Italijanski bankovci	44	45	„
C. kr. cekini	5	65	„

Prav po ceni se dobé stara
okna in vrata

pri

Franu Čudnu

urarju v Ljubljani, na Mestnem trgu.

Tudi se takoj vzprejme učenec, ki ima
veselje do urarstva. (2601-3)

Št. 16.689.

Razglas.

(2626-1)

Po načrtu zakona o volilni reformi ima v splošnem volilnem razredu
vsak samosvoji avstrijski državljani moškega spola, ki je izpolnil 24 leto in
od volitve ni izključen, pravico voliti v oni občini, v kateri vsaj 6 mesecev
pred razpisom volitve prebiva.

Da pa bo mogoče sestaviti kolikor mogoče popolu imenik vseh opravi-
čanih volilcev, pozivljajo se vsi oni, ki menijo, da imajo po zgoraj nave-
denih določilih v Ljubljani volilno pravico, da se v teku 8 dni, to je
vštevši do 7. julija letos, v navadnih uradnih urah oglašé v mestni
dvorani in dokažejo svojo volilno pravico.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dné 28. junija 1896.

Naznanilo.

Naznanjam najuljudneje, da sem prevzel v najem
obče znani

hôtel g. Matije Jeklerja na Bledu.

Priporočam se torej slavnemu občinstvu ter zagotavljam, da
se bodem trudil postreči z dobrimi jedili in pijačo, kakor tudi z
najčedneje na novo opravljenimi sobami.

Z najodličnejšim spoštovanjem

Mihael Černe.

(2605-2)

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Bralno društvo v Mokronogu
naznanja vsem častitim udom in rodolju-
bom pretužno vest, da je njega ustnovi-
telj in predsednik, gospod

Viktor Rosina

c. kr. notar v Mokronogu

danes v jutro ob polu štirih po trimesečni
mučni bolezni, v 41. letu svoje starosti,
mirno v Gospodu zaspal.

Večni mir in pokoj njegovi plemeniti
duši!

Mokronog, dné 30. junija 1896.

(2624)

Žalujoči odbor.

Fozor!

Prijateljem lepe prirode oddam za

poletno stanovanje

po prav nizki ceni 4 prostorne, zračne sobe. Kuhinja
in klet sta na razpolago. Na postajo Velika Loka uro hoda
po okrajni cesti. Za živč z vsem preskrbljeno. Tudi postvri
se dobé. — Ponudbe pismeno, boljše se osebo.

Peter Pegačnik

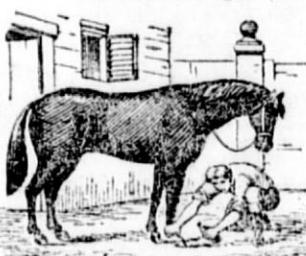
vodstvo šole na Čatežu.

(2617)

Konjski ovet

(pomnoženi restitucijski tok)

steklenica 1 gld., 5 steklenic 4 gld.

rabi se za drgnjenje v
krepilo konjskih udov.
Ta cvet, mnogo let po
izkušenih živinozdrav-
nikih in od praktičnih
poljedelcev priznan kot
krepilo, lajša otrpne-
lost konjskih udov ter
služi v krepilo pred
in v restitucijo (očvr-
stenje) po kakom tru-
dopolnem delu.

Skušena redilna štupa za živino
za konje, rogato živino, ovce, prašiče itd.

Rabi se skoro 40 let
z najboljšim vspehom
večinoma po hlevih,
ako živinče ne more
jesti; zboljšuje mleko.
Zametek z rabilnim
navodlom vred velja
50 kr., 5 zamotkov
z rabilnim navodlom
samo 2 gld.

Priporočila in razpošilja na vse strani s prvo pošto
lekarnar Ubald pl. Trnkóczy
Ljubljana, Kranjsko. (2150-13)

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1896.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v
srednjeevropskem času. (1705-148)

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. uri 5 min. po noči obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak,
Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selthal v Aussee, Ischl, Gmunden,
Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Steyr, Lince, Dunaj via
Amstetten. — Ob 6. uri 15 min. jutraj mešani vlak v Kočevje, Novo mesto.
— Ob 7. uri 10 min. obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Fran-
zensfeste, Ljubno, Dunaj čez Selthal v Solnograd, Steyr, Lince, Budejovice,
Pizelj, Marjine vate, Heb, Francova vate, Karlova vate, Prago, Lipsko,
čez Amstetten na Dunaj. — Ob 12. uri 55 min. popoldne mešani vlak v
Kočevje, Novo mesto. — Ob 11. uri 50 min. popoldne obojni vlak v Trbiž,
Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selthal, Dunaj. — Ob
4. uri popoldne obojni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno, čez Sela-
thal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Bregenc, Gurib,
Genevo, Paris, Steyr, Lince, Gmunden, Ischl, Budejovice, Pizelj, Marjine
vate, Heb, Francova vate, Karlova vate, Prago, Lipsko, Dunaj via Am-
stetten. — Ob 6. uri 30 min. zvečer mešani vlak v Kočevje, Novo mesto.
— Ob 7. uri 44 min. zvečer obojni vlak v Lesce-Bled. — Vrh tega ob
6. uri 39 min. popoldne vsako nedeljo in praznik v Lesce-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 5. uri 52 min. jutraj obojni vlak s Dunaja via Amstetten,
Solnograda, Bregenc, Inomost, Zella na jezeru, Lend-Gastein, Lince,
Steyr, Gmunden, Ischl, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljaka, Franzens-
feste, Trbiža. — Ob 8. uri jutraj obojni vlak iz Lesce-Bleda. — Ob 8. uri
19 min. jutraj mešani vlak iz Kočevja, Novo mesto. — Ob 11. uri 25
min. popoldne obojni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipskega, Prago,
Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marjinih varov, Pizelj, Budejov-
ice, Solnograda, Lince, Steyr, Paris, Genevo, Gurib, Bregenc, Inomost,
Zella na jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, Pontabla, Trbiža.
— Ob 2. uri 32 min. popoldne mešani vlak iz Kočevja, Novo mesto.
— Ob 4. uri 55 min. popoldne obojni vlak s Dunaja, Ljubna, Selthala,
Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža. — Ob 8. uri 35 min.
zvečer mešani vlak iz Kočevja, Novo mesto. — Ob 9. uri 4 min. zvečer
obojni vlak s Dunaja preko Amstetena, iz Lipske, Prago, Francovih varov,
Karlovih varov, Heba, Marjinih varov, Pizelj, Budejovic, Solnograda,
Ljubna, Beljaka, Celovec, Pontabla, Trbiža. — Vrh tega ob 10. uri 25
min. zvečer vsako nedeljo in praznik iz Lesce-Bleda.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. uri 25 min. jutraj, ob 9. uri 5 min. popoldne, ob 6. uri
50 min. zvečer, ob 10. uri 25 min. zvečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah
in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 6. uri 56 min. jutraj, ob 11. uri 15 min. popoldne, ob 6. uri
20 min. zvečer, ob 9. uri 55 min. zvečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah
in praznikih.)

Z darili odlikovana lastna umetniška dela

v lesorezbarskem blagu.

Točna izvršitev okvirov za fotografije in podobe
po meri pri najcenejši postrežbi. (2597-6)

Fr. Stampfel, Ljubljana, Kongresni trg, Tonhalle.

Izvirne

ruske kronanjske kupice

priporočila

Andr. Druškovič

železarija v Ljubljani. (2596-3)

Prodajalnica

oddá se takoj v najem

na Sv. Petra cesti 35.

Več se poizvé na dvorišču pri lastniku hiše. (2612-2)

Vsakovrstna

(2628-1)

zidarska dela

nova, kakor tudi popravljajna, vzprejema in iz-
vršuje po najnižjih cenah z gradivom vred

Andrej Tolazzi

zidarski mojster, Sv. Petra cesta št. 55.

Trgovinsko naznanilo.

S tem naznanjamo, da bode prodajo **Thomas-ove fosfatne**
moke vseh čeških Thomas-ovih tovarn, katero so do sedaj oskrbovali
gospodje Hoyermann & Co., oskrbovala

od 1. julija 1896

izključno tvrdka

fosfatne moke razprodajalni bureau
čeških Thomas-ovih tovarn

v Pragi, Marjine ulice 11

in prosimo, da se od tega dne pošiljajo vsa vprašanja, naročbe in
pisma, ki se tičejo prodaje Thomas-ove fosfatne moke, imenovanemu
bureau-u.

Podpisani fosfatne moke razprodajalni bureau si bode prizadeval,
s točno in kulantno odpravo naročil pridobiti zaupanje p. n. poljedelcev
in interesentov sploh, oziroma ohraniti, in bode ustrezal vsem željam,
kolikor bode mogoče.

V PRAGI, meseca junija 1896.

(2615-2)

Fosfatna tovarna **Prodajalni bureau vseh čeških**
HOYERMANN & Co. **Thomas-ovih fosfatnih tovarn**
BUBENČ. **Praga Marjine ulice 11.**

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.